

Oszustwo wszechczasów

7 maja 2008

W VIII stuleciu pojawił się w Rzymie dziwny dokument, który stał się znany jako „Donacja Konstantyna” (Constitutum Donatio Constantini). Udzielał on papieżowi absolutnej dominacji nad świeckimi władcami Europy, supremacji w sprawach moralności i dogmatu, oraz potwierdzał prawa własności do prawie trzeciej części terytorium północnej Italii.

Przywileje i posiadłości zostały, zgodnie z Donacją, udzielone papieżowi Sylwestrowi I przez cesarza Konstantyna Wielkiego, z wdzięczności za cudowne uleczenie go z trądu i nawrócenie na Chrześcijaństwo. (Konstantyn został ochrzczony w obrządku wschodnim, na łożu śmierci, w 335 roku, w Konstantynopolu.) Dokument był przez prawie 900 lat używany przez papieżstwo, jako potężny argument w sporach dotyczących dominacji nad światem i roszczeniach terytorialnych.

W roku 1440, Lorenzo Valla, z Padwy wykazał, że dokument został sfabrykowany około roku 750; zawierał łacińskie germanizmy, oraz nawiązywał do faktów i nazw geograficznych nie istniejących w IV wieku. Kontrowersja trwała do końca XVIII wieku, kiedy papieżstwo przyznało, że Donacja była sfałszowana.

Obserwowana erozja autorytetu papieżstwa, jest jednak skutkiem procesów historycznych, a nie ujawnienia fałszerstwa dokumentu, będącego przez setki lat ostoją potęgi kościoła rzymskiego.

Autor: Witold Ryniuk

Źródło: „Horyzont” nr 1/1997